

ஸ்வம்யம்

வேலனை மேற்கைச் சேர்ந்த

அமரார்

திருமதி. சாந்தலிங்கம் அமிர்தவல்லி

அவர்களின் சிவபதமீப்ரு குறித்த

அஞ்சூத கலசம்

14.06.2006

ஸිவமයம்

வேலணை மேற்கைச் சேர்ந்த

அமரர்

திருமதி. சாந்தவிங்கம் அயிர்தவல்வி

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்தி

“அனிதை கலசம்”

14.06.2006

சமாப்பணம்

உள்ளத்தின் உணர்வுகளின்
உந்தலினால் உதிர்த்தை பாலாக்கி
எமக்கூட்டிய எம்
உயிரிலும் மேலான தெய்வமே
வெண்ணிலவின் தண்ணொளியாய்
மண்ணைகத்தின் மாணிக்கமாய்
பெண்ணின் பெருந்தகையாய்
பண்பிற் சிறந்த அம்மாவே
கண்ணின் மணி போன்று
காலமெலாம் காத்து வந்த
எண்ணற்காரிய இனியவளே
எங்கள் அன்புக் காணிக்கை இது.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

உ
சிவமயம்

"ஸஹயத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வாழுகிறதும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"

திதி வெண்பா

ஆண்டு விய வருடத்தில் ஆன திங்கள் சித்திரையில்
பூண்டு இலங்கும் ஷம் நாளில் அமரபசஷத்து பிரதமையில்
மாண்டு போன அமிர்தவல்லி - விண்ணுலகு
தூண்டும் சுடராக வானுலகடைந்தார்.

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கரும் கை கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

தேவாரம்

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும்
அமர்ந்த வாலவா யாவது மிதுவே.

திருவாசகம்

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆநந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் தீரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுளைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந்தேனே
 அளிவளருள்ளத் தாநந்தக கனியே
 அம்பலமாட ரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லவளர்க நம்பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகல
 பொன்னின் செய்மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல்லாம் விளங்க
 அன்னநடை மடவாளுமை கோணடியோ
 முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
 பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
 சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
 பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறும் கரியுரிபோர்வையும் எழில்நீரும்
 விலங்கு நூலும் புவியதனாடையும் முழுமானும்
 அசைந்தோடுஞ் சிரமணிமாலையும் முடிமீதே
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
 உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
 உகந்த பாசங் கயிரோடு தூதுவர் நலியாதே
 அசந்த போதென் துயர்கெடமாமயில் வாவேணும்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரச செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன் அரை ஞானும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேஸழ வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்ச கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
தீரண்டமுப் புரிநூல் திக்கொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞு ஞான
அற்புதன் ஈன்ற கற்பகக் களிரே !
முப்பழும் நுகரும் மூடிக வாகன !
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெனமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதல்ஜூந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து,
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்டிது பொருள்ளன
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்,
கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே

உவட்டா உபதேசம் புகட்டிரன் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி,
ஜம்புலன் றன்னை அடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்,
கருவிக ஸொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத் திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க அறுத்தே,
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆஹ தாரத் தங்கிசை நிலையும்
பேரா நிறுத்திப் பேச்கரை யறுத்தே,
இடைபிங் கஸையின் எழுத்தறி வித்துக்,
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி,
மூன்றுமண் டெத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்,
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
வின்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து,
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குண்டதையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்,
சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முகச் சுக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்,
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்,
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி,
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி,
 என்ன அறிவித், தெனக்கருள் செய்து
 முன்ன வினையின் முதலைக் களைந்தே,
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெரிவித்து(து)
 இருள்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி, என்செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந் தமளித்து(து)
 அல்லல் களைந்தே, அருள்வழி காட்டிச்,
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்,
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி,
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமற்றி னின்ற கரும்புள்ளே காட்டி,
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்,
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
 அஞ்சக் காத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத,
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக ! விநாயக ! விரைகழுல் சரணே.

கந்தர் சுவ்யூ கவசம்

செந்தில்மேவும் சரவணைன்

இரண்டாவது கவசம்

காப்பு

அமரர் இடர்தீர் அமரம் புரிந்த
ருமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நூரிசை வென்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம்
 நுன்பம் போம் நெஞ்சிற் பதிப்போர்க்குச் செல்வம்
 பலித்துக் - கதித்து(து) ஒங்கும் நிட்டையுங் கைகளும்,
 நிமலர் அருள்கந்தர் சுவ்யு கவசந்தயனை.

சுவ்யையை நோக்கச் சரவண பவளார்
 சிஷ்டருக் குதவும் சொக்கதீர் வேலோன்
 பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடனஞ்செடும் மயில்வா களனார்
 கையில்வே வாலைனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக!
 வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
 இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
 மந்திர வழவேல் வருக! வருக!
 வாசவன் மருகா வருக வருக!

நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக!
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
 சுரவண பவனார் சடுதீயில் வருக!
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணப சுரஹண வீரா நமோ நம
 நிபவ சுரஹண நிறநிற நிறென
 வசரஹணப வருக! வருக!
 அசுரர் குழிகடுத்த ஜயா வருக!
 என்னை யாஞ்சிளனயோன் கையில்
 புன்னிரண்டாயுதம் பாசாங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் மூலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
 ஜயம் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளராளியையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் சௌவாயும்
 நன்னெனாரி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்

ஆறிரு தீண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய தீருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மரங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதாடை யழகும் இணைமுழந் தாஞம்
 திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகெண
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டேடே
 டகுடகு டிகுடிகு டாக்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றை யாஞ்சும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உண்டிருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பண்ணிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அழயேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொழினை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதீரவே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக் ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத்திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கண்ணமிரண்டும் கதீரவேல் காக்க
 என்னிளாங் கழுத்தை தினியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தீன வழவேல் காக்க
 சேளின முலைமார் திருவேல் காக்க
 வழவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக் ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சீற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத் தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதீரவேல் காக்க
 ஜவிர லழியினை அருள்வேல் காக்க

கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாழியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதீரவேல் காக்க
 அழயேன் வசனம் அசைவள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தண்ணில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தண்ணில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதீரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நோழியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவும் பொழிபட
 பிள்ளி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதும் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பின்னைகள் தீன்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அழயனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கீடு
 இரிசி காட்டேரி தித்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் கிருட்டிலும் எதீர்படும் அண்ணரும்

கண்டுகைச் சொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக்காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இதிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யழியினில் அரும்பா வைகளும்
 புனை மயிரும் பிள்ளைக் களன்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்ணையும்
 பாலைக ஞடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாலையும் ஓட்டிய செருக்கும்
 காசம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒது மஞ்சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளைனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டற்றி மதிகெட் டோடப்
 பழியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுரட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணைலைரி

தணைலைரி தணைலைரி தணைலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நாரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கராதியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேஞ்சும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கழவிட விஷங்கள் கழத்துய ராங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒரு தலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளைவ படர் தொடைவாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிளையும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோடநீ யெனக் கருள்வாய்
 ஈரோழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனைம் பெண்ணைம் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணை ஓரச்சரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவணை பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே தீகழூளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே வைனே

கார்த்திகை மெந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தலீகாசலனே சங்கரண் புதல்வா
 கதீர் காமத்துறை கதீரவேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் சொங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசேகாரார்
 குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தைமுருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடனிரக்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகஞடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணாத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்

எத்தனை யடியென் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென்மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழழத்தீட அருள்செய்
 கந்தர் சல்லி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனோரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சல்லி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தீயானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதீக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்தீடும்
 நவமதனைனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் மீரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தழைய
 வழியாய்க்காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற்காண வெருண்டும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொழிப்பொழி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்

சாவ சத்துரு சாங்கா ரத்தடி
 அறிந்தெனதுள்ளம் அஷ்டலடசமிகளில்
 வீரலடசமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணீத்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரண் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத்தடுத் தாடகொள்ள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேவலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 தீரமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யத ணே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரர்சே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவணை பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

விங்காவ்டகம்

ப்ரஹ்மமுராரி ஹரார்சித லிங்கம்
 நிர்மல பாதிதி சோபித லிங்கம்/
 ஜன்மஜூதுக்க விநாசக லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாபி ஸதாசிவ லிங்கம்//

தேவமுனி ப்ரவார்சித லிங்கம்
 காமதஹும் கருணாகர லிங்கம்/
 ராவணைதர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாபி ஸதாசிவ லிங்கம்//

ஸர்வஸாகந்தி ஸாலேபித லிங்கம்
 புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்/
 ஸித்த ஸாஸார வந்தித லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாபி ஸதாசிவ லிங்கம்//

கனகமஹாமணி பூவித லிங்கம்
 பணிபதி வேஷ்டித சோபத லிங்கம்/
 தசைஸயல்லஞ் விநாசன லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்//
 குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
 பங்கஜஹார ஸாசோபித லிங்கம்/
 ஸஞ்சிதபாப விநாசன லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்//
 அஷ்டதளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
 ஸர்வ ஸமுத்பவகாரண லிங்கம்/
 அஷ்டதரித்ர விநாசித லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்//
 ஸாரகுரு ஸாரவர பூஜித லிங்கம்
 ஸாரவன புஷ்ப தார்ச்சித லிங்கம்/
 பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்//
 அஞ்சாதே அஞ்சாதே
 பஞ்சாம் பறக்கும் பாவம்
 பஞ்சாட்சரத்தை நெஞ்சில்
 துஞ்சாமலே செபி
 -யோக சுவாமிகள்

புதுவூர் முதலாம்
 ஒத் தக்க

கெளர்க் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவுதற்கு
 என்னின் வு அஞ்சிசெய் எல்வா கனப்பிள்ளையாய்
 சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வ தரும்
 எக்குற்றமும் வாராயற் கா.

வெண்டுதறி கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளரியம்மாள் தாயாரே
 காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
 காலமெல்லாம் நின் னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
 எண்ணும் கரும் இனிதாக முடித்திடுவாய்
 பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
 உண்ணும் உணவாக உயிருக் குயிராக
 என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
 காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
 காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
 குலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
 கொடியமகி ஷாகரனைக் கூறு போட்டவளே
 அகரக் குணம்பாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
 ஜங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்

அம்மா உடையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திரைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயன் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நூண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழுவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருஞும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளும்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளும்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளும்மா
 அல்ல அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளும்மா
 பின்னை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளும்மா
 தூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாரும்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாரும்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாரும்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாரும்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியாரே பராசக்தி தாயவளே!
 எட்டுடைத் தேவியாரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாரும்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள்பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்கு தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காளிமிக்கு விந்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காளிமியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துடுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களைல்லாம் நலமுடனே இனைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவனே சங்கரியே சாந்தினியே
 கும்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிஞ்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப்பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கணன்றிடுவேன்
 தீயைக்செயலதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமோ
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் வாந்தருள்வாள் சர்ப்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமண்டு முக்கால உணர்வும்முண்டு
 இச்சகத்தி லூள்ளோரெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துவங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தேவிட்டாத தீங்களியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருஞும்

முற்றிற்று

நலம் சேர்க்கும் நந்தீஸ்வரர்

சிவனாரை என்றைக்கும் கூடும் நந்தி
 சேவித்த பக்தர்களைக் காக்கம்நந்தி
 கவலைகளை எந்நாளும் போக்கும் நந்தி
 கயிலையிலே நடம்புரியும் கணிந்த நந்தி
 பள்ளியறைப் பக்கத்தில் இருக்கும் நந்தி
 பார்வதியின் சொல்கேட்டு சிரிக்கும் நந்தி
 நல்லதொரு ரகசியத்தைக் காக்கும் நந்தி
 நாள்தோறும் தண்ணீரில் குளிக்கும் நந்தி
 செங்கரும்பு உணவுமாலை அணியும் நந்தி
 சிவஸுக்கே உணவுமாலை அணியும் நந்தி
 மங்களங்கள் அனைத்தையுமே கொடுக்கும் நந்தி
 மனிதர்களின் துயர்போக்க வந்த நந்தி
 அருகம்பல் மாலையையும் அணியும் நந்தி
 அரியதொரு வில்வமே ஏற்ற நந்தி
 வருங்காலம் நலமாக வைக்கும் நந்தி
 வணங்குகிறோம் எம்கைக்காக்க வருக நந்தி
 பிரதோச காலத்தில் பேசும் நந்தி
 பேரருளை மாந்தருக்கும் வழங்கும் நந்தி
 வரலாறு படைத்துவரும் வல்ல நந்தி
 வறுமையினை எந்நாளும் அகற்றும் நந்தி
 கெட்டகணா அத்தனையும் மாற்றும் நந்தி
 கீர்த்தியுடன் குலம்காக்கும் இனிய நந்தி
 வெற்றிவரும் வாய்ப்பாக்க உதவும் நந்தி
 விதியினைத்தான் மாற்றிவிட விளையும் நந்தி

வேந்தன்நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
 வேந்தன்நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
 வேந்தன்நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
 வியக்கவைக்கும் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய நந்தி
 சேர்ந்த திருப்புடன் கூரிலே சாய்ந்த நந்தி
 செவிசாய்த்து அருள்கொடுக்கும் செல்வ நந்தி
 கும்பிட்ட பக்தர்துயர் நீக்கும் நந்தி
 குடம்குடமாய் அபிஷேகம் பார்த்த நந்தி
 பொன்பொருளை வழங்கிடவே வந்த நந்தி
 புகழ்விக்க எழில்லம் வருக நந்தி

திருவிளக்கு அகல்

திருவிளக்குத் துதி

திருவிளக்கை ஏற்றி வைத்தோம் திருமகளே வருக
குலம் விளங்க எங்கள் வீட்டிற் கொழுவிருக்க வருக
அஸ்வமகளே வருக ஜஸ்வர்யந் தருக
அஸ்வமகளே வருக ஜஸ்வர்யந் தருக – திருவிளக்கை

வாசலிலே மாக்கோலம் வீட்டினிலே ஸ்த்ரிகரம்
நெற்றியிலே திரிகுலம் நெஞ்சினிலே ஸ்த்ரிகரம்
அஷ்டமா சித்தியோடு லோகமெஸ்லாம் ஷேமயம்
அஷ்டமா சித்தியோடு லோகமெஸ்லாம் ஷேமயம்
அஸ்வமகளே வருக ஜஸ்வர்யந் தருக
அஸ்வமகளே வருக ஜஸ்வர்யந் தருக – திருவிளக்கை

மாவிலையும் தோரணமும் மங்கலத்தின் அடையாளம்
மாவிலையும் தோரணமும் மங்கலத்தின் அடையாளம்
ஊதுவாத்தி ஏவிவதனால் உள்ளத்திலும் ஒருவாசம்
அப்மா நீ அருள்புரிந்தால் அகிலமெஸ்லாம் அலங்காரம்
அன்றாடம் பாடிடுவோம் அஷ்டலஷ்மி திருநாமம்
அன்றாடம் பாடிடுவோம் அஷ்டமிஷ்மி திருநாமம்

சங்கு சக்ர தார் நமஸ்காரம்
சகல வரம் தார் நமஸ்காரம்
பத்ம ஸ்ரீஸ் தேவீ நமஸ்காரம்
பக்தர் தணைக் காப்பாய் நமஸ்காரம்

விளக்கே திருவிளக்கே

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே
ஜோதிமணி விளக்கே சீதேவி பொன்மணியே
அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
காந்தி விளக்கே காமாட்சி தாயாரே
பகம் பொன் விளக்கு வைத்து பஞ்ச திரிபோட்டு
குளம் போலே எண்ணை விட்டு கோலமுடன் ஏற்றிவைத்தேன்
ஏற்றினேன் நெய் விளக்கு எங்கள் குடிவிளங்க
மாங்கல்ய பிச்சைய்டுன் மடிப்பிச்சை தாருமம்மா
சந்தானப் பிச்சைய்டுன் தனங்களும் தாருமம்மா
பெட்டி நிறையப் பூசணங்கள் தாருமம்மா
புட்டி நிறையப் பாற்பகவைத் தாருமம்மா
புகழுடம்பைத் தாருமம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
அல்லும் பகலுமென் அண்டையில் நில்லுமம்மா
அன்னையே அருந்துணையே அருகிருந்து காருமம்மா
வந்தவினையகற்றி மகா பாக்கியம் தாருமம்மா
தாயாரே உன்தன் தாளடியிற் சரணாடைந்தேன்
மாதாவே உன்தன் மலாடியில் நான் பணிந்தேன்.

விளக்கே திருவிளக்கே

ஸ்தீப ஒளி 108 யோற்ற

ஓம் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவாய் போற்றி
 ஓம் போகமும் திருவும் புணர்ப்பாய் போற்றி
 ஓம் முற்றறிவு ஒளியாய் மிஸிர்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் மூவுலகும் நிறைந்திருந்தாய் போற்றி
 ஓம் வரம்பில் இன்பமாய் வளர்ந்திருந்தாய் போற்றி
 ஓம் இயற்கையாய் அறிவொளி ஆனாய் போற்றி
 ஓம் ஈரோழுலகம் ஈன்றாய் போற்றி
 ஓம் பிறர் வயமாகாப் பெரியோய் போற்றி
 ஓம் பேரின்பப் பெருக்காய் பெரலிந்தாய் போற்றி
 ஓம் பேராட்ட கடலாம் பேராடுளே போற்றி
 ஓம் முடிவில் ஆற்றல் உடையாய் போற்றி
 ஓம் மூவுலகுந் தொழு முத்தோய் போற்றி
 ஓம் அளவிலாச் செல்வம் தருவாய் போற்றி
 ஓம் ஆனந்த அறிவொளி விளக்கே போற்றி
 ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி
 ஓம் இருள் கெடுத்து இன்பருள் எந்தாய் போற்றி
 ஓம் மங்கள நாயகி மாமணி போற்றி
 ஓம் வளமை நல்கும் வல்லியே போற்றி
 ஓம் அறம் வளர் நாயகி அம்மையே போற்றி
 ஓம் மின் ஒளிப்பிழும்பாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் தையல் நாயகித் தாயே போற்றி
 ஓம் தொண்டர் அகத்தமர் தூமணி போற்றி
 ஓம் மக்கட் சுடரின் முதல்வி போற்றி
 ஓம் ஒளிக்குள் ஒளியாய் உயர்வாய் போற்றி
 ஓம் சூடாமணியே சுடரோளி போற்றி

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடன்பிறப்பே
 ஜோதிமணி விளக்கே சீதேவி பொன்மணியே
 அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகி யே
 காந்தி விளக்கே காமாட்சி தாயாரே
 பக்ம் பொன் விளக்கு வைத்து பஞ்ச திரிபோட்டு
 குளம் போலே எண்ணை விட்டு கோலமுடன் ஏற்றிவைத்தேன்
 ஏற்றினேன் நெய் விளக்கு எங்கள் குடிவிளங்க
 மாங்கல்ய பிச்சையுடன் மடிப்பிச்சை தாருமம்மா
 சந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களும் தாருமம்மா
 பெட்டி நிறையப் பூசணங்கள் தாருமம்மா
 புட்டி நிறையப் பாற்பகவைத் தாருமம்மா
 புகழுடம்பைத் தாருமம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
 அல்லும் பகலுமென் அண்ணடையில் நில்லுமம்மா
 அண்ணையே அருந்துணையே அருகிருந்து காருமம்மா
 வந்தவினையகற்றி மகா பாக்கியம் தாருமம்மா
 தாயாரே உன்தன் தாளடியிற் சரணாடைந்தேன்
 மாதாவே உன்தன் மலரடியில் நான் பணிந்தேன்.

ஸ்தீப ஒளி 108 போற்றி

ஓம் பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவாய் போற்றி
 ஓம் போகமும் திருவும் புனர்ப்பாய் போற்றி
 ஓம் முற்றறிவு ஒளியாய் மிளிர்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் மூவலகும் நிறைந்திருந்தாய் போற்றி
 ஓம் வரம்பில் இன்பமாய் வளர்ந்திருந்தாய் போற்றி
 ஓம் இயற்கையாய் அறிவொளி ஆனாய் போற்றி
 ஓம் ஈரோழுலகம் ஈன்றாய் போற்றி
 ஓம் பிறர் வயமாகாப் பெரியோய் போற்றி
 ஓம் பேரின்பப் பெருக்காய் பொலிந்தாய் போற்றி
 ஓம் பேராருட் கடலாம் பேராருளே போற்றி
 ஓம் முடிவில் ஆற்றல் உடையாய் போற்றி
 ஓம் மூவலகுந் தொழு முத்தோய் போற்றி
 ஓம் அளவிலாச் செல்வம் தருவாய் போற்றி
 ஓம் ஆனந்த அறிவொளி விளக்கே போற்றி
 ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி
 ஓம் இருள் கெடுதது இன்பருள் எந்தாய் போற்றி
 ஓம் மங்கள நாயகி மாமணி போற்றி
 ஓம் வளமை நல்கும் வஸ்லியே போற்றி
 ஓம் அறம் வளர் நாயகி அம்மையே போற்றி
 ஓம் மின் ஒளிப்பிழும்பாய் வளர்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் தையல் நாயகித் தாயே போற்றி
 ஓம் தொண்டர் அகத்தமர் தூமணி போற்றி
 ஓம் மக்கட் கடரின் முதல்வி போற்றி
 ஓம் ஒளிக்குள் ஒளியாய் உயர்வாய் போற்றி
 ஓம் சூடாமணியே கடரோளி போற்றி

ஓம் இருள் ஒழித்து இன்பம் ஈவோய் போற்றி
 ஓம் அருள் பொழிந்து எம்மை ஆள்வாய் போற்றி
 ஓம் அறிவினுக்கு அறிவாய் ஆனாய் போற்றி
 ஓம் இல்லக விளக்காய் இறைவி போற்றி
 ஓம் கடரே விளக்காம் தூயாய் போற்றி
 ஓம் இடரைக் கணையும் இயல்பினாய் போற்றி
 ஓம் எரிக்டாய் நின்ற இறைவி போற்றி
 ஓம் ஞானக்டர் விளக்காய் நின்றாய் போற்றி
 ஓம் அருமறைப் பொருளாம் ஆதி போற்றி
 ஓம் தூண்டு கடரனைய ஜோதி போற்றி
 ஓம் ஜோதியே போற்றி கடரே போற்றி
 ஓம் ஒதும் உள் ஒளி விளக்கே போற்றி
 ஓம் இருள் கெடுக்கும் இல்லக விளக்கே போற்றி
 ஓம் சொல்லக விளக்காய் ஜோதி போற்றி
 ஓம் பலர்காண்பல்கலை விளக்கே போற்றி
 ஓம் நல்லக நமச்சிவாய விளக்கே போற்றி
 ஓம் உவப்பிலா ஒளி வளர் விளக்கே போற்றி
 ஓம் உணர்வு குழு கடந்ததோர் விளக்கே போற்றி
 ஓம் உடம்பெனும் மனையக விளக்கே போற்றி
 ஓம் உள்ளத்தகளி விளக்கே போற்றி
 ஓம் மடம்படு உணர்நெய் விளக்கே போற்றி
 ஓம் உயிரெனும் திரிமயக்கும் விளக்கே போற்றி
 ஓம் இடம்படும் ஞானத்து விளக்கே போற்றி
 ஓம் நோக்குவார்க்கு எரிகொள் விளக்கே போற்றி
 ஓம் ஆதியாய் நடுவுமாகும் விளக்கே போற்றி
 ஓம் அளவிலா அளவுமாகும் விளக்கே போற்றி
 ஓம் சோதியாய் உணர்வுமாகும் விளக்கே போற்றி

ஓம் தில்லைப் பொதுநட விளக்கே போற்றி
 ஓம் கற்பனை கடந்த ஜோதி போற்றி
 ஓம் கருணை உருவாம் விளக்கே போற்றி
 ஓம் அற்புதக் கோல விளக்கே போற்றி
 ஓம் சிற்பர வியோம விளக்கே போற்றி
 ஓம் பொற்புடன் நடஞ்செய் விளக்கே போற்றி
 ஓம் உள்ளத்திருளை ஒழிப்பாய் போற்றி
 ஓம் கள்ளப் புலனை கரைப்பாய் போற்றி
 ஓம் உருகுவோர் உள்ளத்து ஒளியே போற்றி
 ஓம் பெருகு அருள் சுரக்கும் பெரும் போற்றி
 ஓம் இருள் சேர் இருவினை எறிவாய் போற்றி
 ஓம் அருவே உருவே அருவருவே போற்றி
 ஓம் நந்தா விளக்கே நாயகியே போற்றி
 ஓம் செந்தாமரைத்தாள் தந்தாய் போற்றி
 ஓம் தீபமங்கள ஜோதி போற்றி
 ஓம் மதிப்பவர் மனமணி விளக்கே போற்றி
 ஓம் பாகம் பிரியா பராபரை போற்றி
 ஓம் ஆகம முடிமேல் அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் ஏகமும் நடஞ்செய் எம்மான் போற்றி
 ஓம் உழி ஊழி உள்ளோய் போற்றி
 ஓம் ஆழியான் காணா அழியோய் போற்றி
 ஓம் ஆதியும் அந்தமும் அற்றாய் போற்றி
 ஓம் அந்தமில் இன்பம் அருள்வாய் போற்றி
 ஓம் முந்தைய வினையை முடிப்போய் போற்றி
 ஓம் பொங்கும் கீர்த்தி பூரணி போற்றி
 ஓம் தன்னருள் சுரக்கும் தாயே போற்றி
 ஓம் அருளே உருவாய் அமைந்தோய் போற்றி
 ஓம் இருநில மக்கள் இறைவி போற்றி

ஓம் குருவேன ஞானம் கொடுப்போய் போற்றி
 ஓம் ஆறுதல் எமங்கிங் களிப்பாய் போற்றி
 ஓம் தீதெல்லாம் தீர்க்கும் திருவே போற்றி
 ஓம் பக்தியில் ஆழ்ந்த பரமே போற்றி
 ஓம் எத்திக்குந் துதீ எய்ந்தாய் போற்றி
 ஓம் அஞ்சலென் றருஞும் அன்பே போற்றி
 ஓம் தஞ்சமென்றவரைச் சார்வோய் போற்றி
 ஓம் ஒதுவோர் அகத்துறை ஒளியே போற்றி
 ஓம் ஒங்காரத் துள்ளொளி விளக்கே போற்றி
 ஓம் எல்லா உலகமும் ஆளாய் போற்றி
 ஓம் பொல்லா வினைகள் அறப்பாய் போற்றி
 ஓம் புகழ்ச்சேவடி என்மேல் வைத்தாய் போற்றி
 ஓம் செவ்வாய் செல்வம் தருவாய் போற்றி
 ஓம் பூங்குழல் விளக்கே போற்றி
 ஓம் உலகம் உலப்பு வாழ்வருள் போற்றி
 ஓம் உயிர்களின் பசிபிணி ஒழித்தருள் போற்றி
 ஓம் செல்வம் கல்வி சிறப்பருள் போற்றி
 ஓம் நல்லன்பு ஒழுக்கம் நல்குவாய் போற்றி
 ஓம் விளக்கிட்டார்க்கு மெய்நெறி விளக்குவாய் போற்றி
 ஓம் நலம் எல்லாம் உயிர்க்கு நல்குக போற்றி
 ஓம் தாயே நின்னருள் தந்தாய் போற்றி
 ஓம் துயா நின் திருவடி தொழுதனம் போற்றி
 ஓம் போற்றி என்பார் அமரார் விளக்கே போற்றி
 ஓம் போற்றி என்பார் மனிதர் விளக்கே போற்றி
 ஓம் போற்றி என்பார் மனிதர் விளக்கே போற்றி
 ஓம் போற்றி என் அன்பொலி விளக்கே போற்றி
 ஓம் போற்றி போற்றி திருவிளக்கே போற்றி

ராகுகால தூர்க்கா அம்டகம்

வாழ்வு ஆனவள் தூர்க்கா வாக்கு மானவள்
வானில் நின்றவன் இந்த மன்னில் வந்தனள்
தாழ்வு அற்றவள் தூர்க்கா தாழும் ஆனவள்
தாபம் நீங்கியே என்னைத் தாங்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

உலகை யீன்றவள் தூர்க்கா உமையு மானவள்
உண்மை யானவள் எந்தன் உயிரைக் காப்பவள்
நிலவில் நின்றவள் தூர்க்கா நித்தய யானவள்
நிலவி நின்றவள் எந்தன் நிதியும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

செம்மையானவள் தூர்க்கா செபழுமானவள்
அம்மையானவள் அங்புத் தந்தை யானவள்
இம்மை யானவள் தூர்க்கா இன்பமானவள்
மும்மை யானவள் என்றும் முழுமை தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

உயிருமானவள் தூர்க்கா உடலுமானவள்
உலக மானவள் எந்தன் உடமை யானவள்
பயிறு மானவள் தூர்க்கா படரும் கொம்பவள்
பண்பு பொங்கிட என்னுள் பழுத்த தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

துன்பமற்றவள் தூர்க்கா துரிய வாழ்வபள்
துறையுமானவள் இன்பத் தோணி யானவள்
அன்பு உற்றவள் தூர்க்கா! அபய வீடவள்
நன்மை தங்கிட என்னுள் நடக்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

குருவுமானவள் தூர்க்கா குழந்தையானவள்
குலமுமானவள் எங்கள் குடும்ப தீபமே
திருவுமானவள் தூர்க்கா திருக்குலி மாயவள்
திரு நீற்றில் என்னிடம் திகழும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

ராகுதேவனின் பெரும ஞாபஜை ஏற்றவள்
ராகு நேரத்தில் என்னைத் தேடி வருபவள்
ராகு காலத்தில் எந்தன் தாயே வேண்டினேன்
ராகு தூர்க்கையே என்னைக் காக்கும் தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே

கன்னி தூர்க்கையே இதயக் கமல தூர்க்கையே
கருணை தூர்க்கையே வீரத்தகனத் தூர்க்கையே
அன்பு தூர்க்கையே என்றும் அருஞும் தூர்க்கையே தூர்க்கையே
அன்னை தூர்க்கையே ஜெய தூர்க்கையே யய தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே கெஜை தேவி தூர்க்கையே
தேவி தூர்க்கையே ஜெய தேவி தூர்க்கையே.

கருமாரி அம்மன் ஸ்தோத்ரம்

கற்பூர் நாயகியே கணகவல்லி

காளி மகமாயி கருமாரியம்மா

பொற்கோவில் கொண்ட சிவகாமியம்மா

பூவிருந்த வல்லி தெய்வயானையம்மா

விற்கோல வேதவல்லி விசாலாசுவி

விழிக்கோல மாமதுரை மீனாசுவி

சொற்கோவில் நானமைத்தேன் இங்கு தாயே

சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே

(கற்பூர்)

புவன முழுதாஞ்சின்ற புவனேஸ்வரி

புரமெரித்தோன் புறமிருக்கும் பரமேஸ்வரி

நவநவமாய் வடிவாகும் நாகேஸ்வரி

நம்பினவர் கைவிளக்கே நாகேஸ்வரி

கவலைகளைத் தீர்த்திடும் காளைஸ்வரி

காரிருளின் தீச்சுக்டரே ஜோதிஸ்வரி

உவமான பரம்பொருளே ஜெகதுபீவரி

உண்ணடிமை சிறியேனை நீ யாதரி

(கற்பூர்)

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறு எந்த

உறைவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயே எந்த

அன்னையவள் நீ இருக்க உலகில் மற்ற

அன்னையரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ அம்மா

கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஒடிவா அம்மா

காத்திருக்க ஷவத்திடுதல் சரியோ அம்மா

சின்னவனின்குரல் கேட்டு உன்முகம் திருப்பு

சிரித்தபடி என்னை தினம் வழியனுப்

கண்ணரின்னும் உன்னுருவே காணவேண்டும்

கரிரண்டும் உன்னடியே நாட வேண்டும்

பண்ணமைக்கும் நா உணையே பாட வேண்டும்

பத்தியோடு கை உணையே சூடவேண்டும்

எண் மெஸ்லாம் உன் நினைவே ஆக வேண்டும்

இருப்பதெல்லாம் உன்னுடையதாக வேண்டும்

மண்ணாளக்கும் சமயபுரம் மாரியம்மா

மக்கஞ்சை குறைகளை நீ தீரும்மா

(கற்பூர்)

நெற்றியினில் குங்குமமே நிறைவேண்டும்

நெஞ்சினிலே உன் திருநாமம் நிலவ வேண்டும்

கற்றுதெல்லாம் மென்மேலும் பெருகவேண்டும்

கவிதையிலே உன்நாமம் வாழவேண்டும்

சுற்றுமெல்லாம் நீடுமி வாழவேண்டம்

ஜோதியிலே நீ இருந்து ஆளவேண்டும்

மற்றுதெல்லாம் நானுளக்கு சொல்லலாமா

மதிமுது பிள்ளை என்னைத் தள்ளலாமா

(கற்பூர்)

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டா

அருள் செய்ய இந்நேரம் ஆவணதுண்டோ

கண்ணுக்கு இமையின்றிக் காவலுண்டோ
 கன்றுக்குப் பசுவின்றி சொந்தமுண்டோ
 முள்ளைக்கும் பின்னைக்கும் பார்ப்பதன்டோ
 முழுமைக்கும் நீ எந்தன் அன்னையன்றோ
 எண்ணெய்க்கும் விளக்கிற்கும் பேதமுண்டோ
 என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றோ

(கற்புர)

அன்புக்கே நானடிமை யாக வேண்டும்
 அறிவுக்கே என்காது கேட்க வேண்டும்
 வம்புக்கே போகாமல் இருக்கவேண்டும்
 வஞ்சத்தை என்னெஞ்சம் அறுக்க வேண்டும்
 பண்புக்கே உயிர் வாழ ஆசை வேண்டும்
 பரிவுக்கே நானென்றும் பணியவேண்டும்
 என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்க வேண்டும்
 என்னோடு நீ என்றும் வாழவேண்டும்

(கற்புர)

கும்பிடவோ கையிரண்டும் போதவில்லை
 கூப்பிடவோ நா வொன்றால் முடியவில்லை
 நம்பிடவே மெய்தன்னில் சக்தியில்லை
 நடந்திடவோ காலிரண்டால் ஆகவில்லை
 செம்பவள வாயழகி உன்யெழிலோ
 சின்ன இரு கண்களுக்குள் அடங்க வில்லை
 அம்பளவு வரியாளே உன்னை என்றும்
 அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவுயில்லை.

(கற்புர)

காற்றாகி கனலாகிக் கடலாகினாய்
 கருவாகி உயிராகி உடலாகினாய்
 நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்
 நிலமாகி பயிராகி உணவாகினாய்
 தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
 தொழுதாலும் அழுதாலும் வழவாகினாய்
 போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னை
 பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் எம்மை

(கற்புர)

ஸ்ரீசரஸ்வதி ஸ்தோத்தரம்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
 வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
 கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிஷை
 கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
 உள்ளம் தாம் பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
 ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் றொளிர்வாள்
 கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
 கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள்.

தேவி வாழ்த்து

ஓம் ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யே
 சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
 சரண்யே த்ரயம்பகே கெளரி
 நாராணயி நமோஸ்துதே!

திருப்பொற் சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

01. முத்துநல் தாமஸ்ய மாலைதூர்க்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்யின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமகளோடுபல் லாண்டிசையின்
சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தனஜ யாறன் அம்மானைப் பாடு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே
02. பூவியல் வார்ச்சை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கடவுயின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்னனங் கோன்னனங்கூத்துன்
தேவியுந் தானுமவந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே
03. சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள் கொழுநற் (கு)
எய்ந்த பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

04. காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய ஆடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடுப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடுப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே
05. அறுகெடுப்பார் அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமறு தேவார்க ணங்களெல்லாம்
நும்மிற்பின் பல்லதெடு க்கவொட்டோம்
செறுவடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடு
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே
06. உலக்கை பலஷுச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்ஹரல் போதாதென்றே
கலக்க ஆடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க ஆடியோமே ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
மலைக்கு மருகணைப் பாடுப் பாடு
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே
07. குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பதூர்ப்ப

- பாடக மெஸ்லி யார்க்கும் மங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக் (கு)
ஆடக மாலை அன்னோவுக் (கு)
ஆடப் பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே
08. வாட்டாந்கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரான் என்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே
09. வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவுடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஜயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடற்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே
10. முத்தனி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனோடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பித்தெம் பிரானோடும் ஆட ஆடப்
பிறவி பிறரோடும் ஆடஅட
அந்தன் கருணையோ டாட ஆட
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.
11. மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ எந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடுத்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக் (கு)
ஆடற்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.
12. மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்துன்தன்னை
ஜயனை ஜயர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத்தாட் கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர் வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.
13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென் மொழியீர்
என்னுடைய ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்
எம்பெருமான் இம் வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
தமையன் எம் ஜயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்து நாமே.
14. சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய் இதழுந் துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடுக்

- கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்து நாமே.
15. ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்து நாமே
16. ஆவகை நாழும்வந் தன்பார் தம்மோ(டு)
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்க் னாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெருமான் மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் செய் சண்ணம் இடித்துநாமே.
17. தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடைபாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனக மாகநஞ் சண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்து நாமே.

18. அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடி
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடி
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
எழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின்றா டியாடி
நாதற்குச் சண்ணம் இடித்துநாமே.
19. வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றும் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுனைக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டு நின் றாடும் அரவும் பாடி
ஈசற்குச் சண்ணம் இடித்து நாமே.
20. வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இருளா யினார்க்குத்
துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயனார்க்கு(கு)
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு(கு)
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு(கு)
ஆடற்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.
திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி நவீலஸ்

அன்பிற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்து கண்ணனை இமைகாப்பது போல எயைக் காத்து கலங்கரை விளக்காகத் தீகழுந்த எமது பாசமிகு தாயார் நோய் வாய்மாட்டிருந்த போது வருகை தந்து ஆறுதலளித்த உறவினர்களுக்கும் நண்பார்களுக்கும் வைத்தியர் சேவை புரிந்த வைத்தியர்களுக்கும், தாதிமார்களுக்கும் எமது மாதாளின் மறைவு செய்தி கேட்டு இருக்கமுடன் ஒழுவுந்து எம்துயரில் பங்குகொண்டது மட்டுமன்றி சிரியைகளிலும் இறுதியாத்திரையிலும் பங்கு கொண்டவர் களுக்கும் தொலைபேசி தந்திலும் எமது துயரை பங்கு கொண்டவர்களுக்கும் வெளி ஊரில் இருக்கும் அமரரின் மகன் குடும்பத்தினர் வீட்டுக்கு சென்று அவர்களின் துயரில் பங்கு கொண்டு ஆறுதலளித்த அன்னாரின் பெறாமக்கள் உற்றார் உறவினருக்கும் எமது இதயழுர்வமான நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு இன்று நடைபெறுகின்ற சிரியைகளிலும் ஆத்மாசாந்திப் பிராத்தனை நிகழ்விலும் கலந்து கொண்டவர் களுக்கும் இம் மலரியை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த கரிகணன் பிறின்டேர்ஸ் ஸ்தாபனாத்தாருக்கும் எமது மன மார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

வேலனை மேற்கு,
வேலனை.

இங்களும்
குடும்பத்தினர்.

கிருஷ்ண

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
 எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
 எது நடக்க கிருக்கின்றதோ அதுவும்
 நன்றாக நடக்கும்
 உள்ளுடையது எதை மூந்தாய்
 எதற்காக அழுகின்றாய்?
 எதைநீ கொண்டு வந்தாய்
 அதைநீ சூப்பதற்கு
 எதைநீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 அது ஒக்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
 எது ஒன்று உள்ளுடையதோ அது
 நானை மற்றாருவநுடையாதாகின்றது
 மற்றாரு நான் அது வேற்றாருவநுடையாகும்
 தேவே உலக நியதியும்
 எனது பலடப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-